

Saarnajuurta Merisunnuntauille, 17.su helluntaista 2018

”Jeesus antaa elämän”

Jes. 26:12–14 tai 1 Kun. 17:17-24

Fil. 1:20–26

Joh. 5:19–21

Miehen kaulassa roikkuu ankkuriristi. Merimieskirkko toi aikanaan toivon ja palautti elämän miehelle. Nyt hän puolestaan haluaa palvella muita, joilta elämä ja toivo ovat kadoksissa. ”Hanki elämä”, tokaistiin takavuosina. Ja niin on elämää lähdetty etsimään ulkomailta mielessä leveämpi leipä, seikkailun halu, uuden kokemisen tarve. Ehkä ei ole ollut muita vaihtoehtoja. On ollut pakko lähteä.

Näitä erilaisia ihmiskohtaloita löytyy merimieskirkoilta. On iloisia tarinoita onnistumisista, perheen perustamisista, nousevan uran löytymisestä, mutta on myös paljon muuta. Pettymyksiä, kotikävä, juurettomuutta. ”Elämän hankkiminen” ei onnistunutkaan.

Päivän evankeliumiteksti vie meidät uuden elämän alkuun. Jeesus on juuri parantanut 38 vuotta sairastaneen miehen. Toivoton elämäntilanne on muuttunut kertaheitolla. Tarvittiin vain Jeesuksen sanat ja elämätön elämä jäi taakse.

Sanalla Jumala loi koko maailman. Sanat ovat edelleen parantavia, kunhan ne ymmärretään. Pitkään Lontoon merimieskirkolla ystäväpalvelutyötä tehnyt rouva kertoi, että keskusteluissa on usein ensimmäisenä kielenä englanti, mutta kun päästään syvemmälle, kieli vaihtuu suomeksi. On tärkeää, että vieraassa maassa on paikka, jossa tulen ymmärretyksi omalla kielelläni, etenkin silloin, kun elämä ei osoittaudukaan sellaiseksi kuin oletin. Merimieskirkko ei tarjoa vain kauniita fraaseja kolhuihin, vaan uuden elämän sanoja: Jeesus antaa elämän.

Merille on aina lähdetty uuden ja paremman elämän toivossa. Sinne karattiin koulua ja ankaria kotioiloja. Tuttujen kertomuksen saivat nuoret – ja miksei vanhemmatkin – miehet innostumaan ja pestautumaan laivoihin. Nykyään merityö on ammatti siinä, missä muukin, varsinkin länsimaissa. Monissa Aasian ja Afrikan maissa siinä on vielä tuota vanhaa uuden elämän hakua mukana. Merimiehen tienestillä voi elättää isonkin perheen ja suvun sellaisissakin maissa, jossa muuten on elanto tiukassa.

Tyypillistä kaikkien merenkulkijoiden elämälle on ero ja ikävä työn riemujen ja uuden kokemisen vastapainona. Perheistä ja rakkaista ollaan sekä ajallisesti, että fyysisesti kaukana. Merimieskirkko tarjoaa kohtaamispaikan, jossa voi tavata muita kuin oman laivan väkeä. Siellä pääsee edes hetkeksi irti laivan tiiviistä yhteisöstä. Merimieskirkossa Jeesus on läsnä arjessa, meidän kaikkien keskelläme.

Merimieskirkko ei kuitenkaan ole vain paikka, jossa kohdataan suomenkielisiä merenkulkijoita tai ulkosuomalaisia. Ankkuriristi ei ole vain suomalaisia varten. Toivon ja rakkauden sanoja tarvitsee myös moni paikallinen, jonka elämä on kadoksissa. Eikä pelkästään sanoja, vaan ilmapiiriä, jossa tulen kohdatuksi ja hyväksytyksi sellaisena kuin olen. Ankkuri symboloi toivoa, risti Jeesuksen rakkautta. Yhdessä ne ovat kuin Jeesuksen parantavat sanat elämänsä menettäneelle. Ne ovat sitä myös meille, jotka kotimaan turvallisilla vesillä seilailemme.

Ankkuriristillä on paikkansa myös meidän kaulallamme.

Rukousaiheet kerätty eri mieskirkkojen työntekijöiltä:

Pyydämme:

- Ylitsevuotavaa rakkauttasi, että voisimme rakastaa toisiamme ja läheisiämme niin kuin sinä

Siunaamme:

- Vuosaaren sataman työntekijöitä
- Eri merimieskirkkojen työntekijöitä, vapaaehtoisia ja hallinnossa palvelevia luottamushenkilöitä
- Paikallisia vapaaehtoisia

Muistamme:

- Reppureissaajia maailmalla
- Niitä, jotka tekevät työtä kaukana kotoa
- Merimieslähetyspiirien uskollisia jäseniä
- Luotseja ja muita meren auttajia

Rukoilemme:

- Muualle muuttaneiden
- Kaikkien ulkosuomalaisten ja
- Merenkulkijoiden puolesta

Koonnut Liisa Kuusela, joka toimii Turussa Martinseurakunnassa pappina, ja osallistui kolmen kuukauden ajan keväällä 2018 työntekijävaihtoon Lontoon merimieskirkossa ja All Saints` Woodford Wells -anglikaaniseurakunnassa.